

Landskap: Bläkinge. Upptecknat av: Oluf Jansson.
 Härad: Bråhne lfd. Adress: Jernavik, Kallåkra.
 Socken: Oljekult. Berättat av: August Månsson
 Uppteckningsår: 1934. Född år 1858 i Oljekult.

Uppteckningen rör Slagsmuran sid. 1.
Tornen " 2.
Gluffen " 3.
Le sin tillkommande " 4.
Skatter " 5.
Lyle " 6-8.
Väderslövsmarken " 9.
Skäckstenen " 10.
Veckoräkningen " 11.
Upptåg på julnatten " 12-13.
Ingång " 14.
Tillnad Oljekult lade kyrka " 15.
Seder vid skörden o. träskningen " 16-18.
 18 sidor.

Skogsmanen.

Det var ju förr en del som blev förvil-
lade av skogsmanen, men nu är hon inte till. Det var
en som gick och inte visste, var han kom. Han hade
blivit förvillad av skogsmanen, och han kom aldrig
till kalla mer, så hon hade väl fått något med
honnen riktigt.

På Håkan Perssons gård i Öbbamåla hade de tomben. Jag tjänade där hos min faster, men jag fick inte se honom. Kibben sa, att tomben drog från honom till Håkan. Nu komst till mig skulle gå till grannens och koka, och när han gick genom gården till Håkan Perssons, så hörde han, att de jembask på logen där, men han tordes inte gå dit. Och rika var de till Håkan Perssons. Allt skulle vara på sin plats. Så länge faster levde, ville de ha det så. Men jag vet inte om de satte ut mat till tomben också. - Han hade varit i kindas fört, men de hade väl inte skött honom där, så han flydde till Öbbamåla. De hade för sig, att där var tomben i förgården hos minna föräldrar också.

Glafferson.

Glafferson skulle komma vid jul.
tiden, sa de, och hon skulle ha det de lämnat kvar
på åkarna.

Se sin tillkommande.

Julaukt skulle de sitta med tre valter-
glas och se vilken de skulle få till fästare. Och
så skulle de vara lyckliga. Min bror Anders var med
om det en gång, men de gjorde inte av något. Hur
de skulle se det sa han aldrig.

Skatter.

Ute i Backarnd var det trä, som
grov och hittade pengar i jorden.

Lyle.

När barnen fick Lyle skulle en bota det.
Mor (= husbarn) har botat många. Enlsjukan botade
hon på en. Hon stack nål på den vänstra skärs-
fingern^x och tog blod där, och sen blev han bra, och
han hade fört såkl många läkare.

x) = ringfingern.

Mor bodade sina barn för lyke. Ennå
flickan föddes, var mor i Håkamåla, och då var en
flicka, som låg i en säng och hade en slags rista.
Det fick mor se, och när barnet föddes, då hade det
så en rista. Då tog mor blod från barnets skäms-
finger och bodade henne und det.

Om modern hade talat genom ett förestes-
näs. Hon var med barn, så skulle barnet få förestes-
skri. Det var ett lyft. För att bota det skulle de
ta barnet genom förestet tre gånger, om det ska-
le vara riktigt nog.

Väderleksmärken.

På vinterbrösten* kunde de se om det skulle bli kallt eller mildt väder. Man ser den så rätt, när det är klart och kallt på vintern. Den är klyngsig. Man räknas sig efter den ena grenen för och den andra grenen efter jul. Om det skall bli kallt, är den ljus, och stjärnorna är så klara, och det är ljus mellan dem. Men är det mörkt mellan stjärnorna, så blir det mildt väder.

* = vintergatan.

Fläckastenen.

Här var en stor sten, som de kallade
fläckastenen. Jag kan inte säga, varför den hette
så. Nu har de skjutit sönder den vid vägbygget.

11

Bokning
Bokning
Bokning
1925

4513 (nytt v. Elia Jansson
i Hållåkra
Per as Ing. Hansson
född 1858 i Hållåkra

Veckoräkningen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Veckotalet på våren börjar den 6 april med
13:e veckan och så flyter det vid vintersommar. Vecke-
talet på hösten börjar den 6 okt. De skulle rätta
sig efter vädertiden på hösten. Om det var torrt
i den eller den veckan så skulle de ha det i
minnet till våren, för då skulle det bli motsatt
väder i samma vecka.

Blickinge
Bräkne hd
Öjeshult
Np. 1934

4513
Np. 8 Elm Jansson
Ber as h. S. Månson
Född 1858 i Öjeshult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppståg julanatt.

Det var en som hette Geira-Andersson.
Han hade en gammal hästskäpper. På julanatt
luggde han fyrvad och la' i en korg och den bank
han fast vid hästens svans. Sen lände han på och
lät hästen springa. De som var ute och gick till
kyrkan blev alldeles vränga när de fick se det här.
Det var en led karl, den där Geira-Andersson.

Se för skulle de till Holey kyrka, Alje-
hultaboarna. Min far och mor mötte en julanatt
en hoppers lösingapora. ~~far~~ De kom förändes
med en liten kulleragn, och de hade något på
den, men far och mor talde inte om, vad det var,
men det var bäst att hålla till sidan för den.

Årgång.

De gick årgång för. Det skulle vara
julanatt. De hölls de många som var ute och könde,
och då gick de se så mycket av alla sorten. Nu för
tiden är det ingen som går årgång.

Tunan. Oljelundt hade kyrka.

Tunå hade Oljelundt ingen kyrka, utan Oljelundtaboarna fick fara till Hølet kyrka. Endast begravningar skeddade här uppe. Likaså jordades, och när prästen kom upp hit var sjätte söndag, så jordfästes han. Det fanns ett litet kapell här, och där var så mycket målningar på väggarna, apost. lerna och annat. Det flyttades sen till Oljelundt och blev gavsir.

Helene
Håkne gd
Ålgö
sept 1934

4513

Elis Johansson
här
Ålgö, Bl.
Född 1858 i Ålgö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

Sködeseden.

De fick lov att lämna till en halv meter
på en bommar och binda ett band om. Så skulle
de lämna till på var åker. Det skulle Gluffsson
ha. Jag höjde jag talas om att de gjorde så på man-
ga ställen, men något bestämt kan jag inte säga.

Seder vid Högskoleingen.

När de brask, skulle de inte ha all säd-
den i ladan utan lämna kvar litet som bonten
skulle ha. Och när de hade åkrat, skulle de
plocka ihop redskapen i en hög mitt på togen.
Och de fick inte göra riktigt bra på togen. Till
Håkan Perssons lämnade de inte något, så länge
jag var där.

Blekinge
Öjehult
1934

4513

Elin Jansson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

När de plöjlatrask skulle de börja li-
digt, ett och två på natten. Jag har träskat många
lusen havar. När de tre hade lat det som: "Väl-
lar en, fallas en". Det sista slaget skulle en slå
hårt. Island kunde en ha slagat om halsen på en
annan och säga: "Du ska få kämma på lokaltiden."